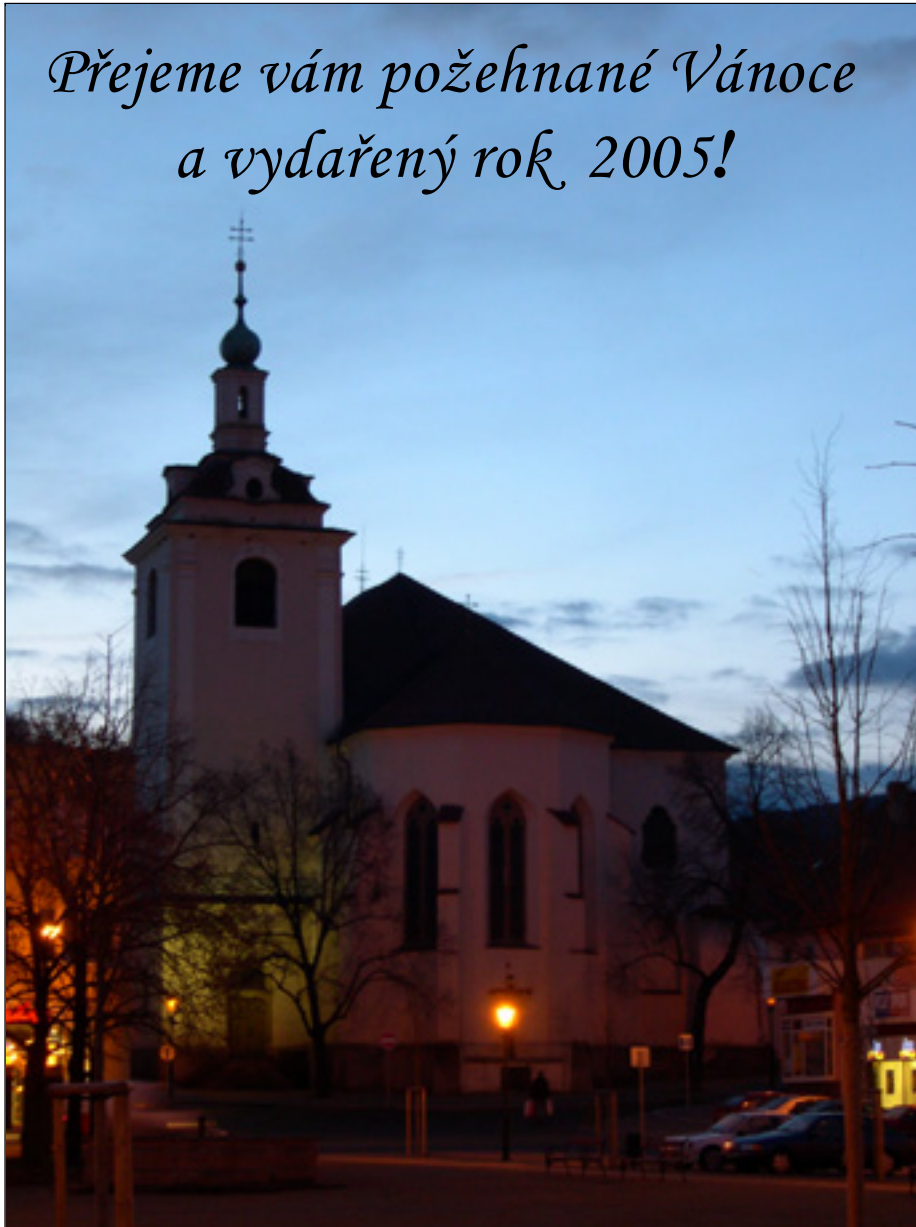

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

*Přejeme vám požehnané Vánoce
a vydařený rok 2005!*

foto Michal Němeček

V záplavě reklamy na snadné a rychlé štěstí, s radostí nad možnostmi skýtanými svobodou, tváří tvář hospodářským, politickým a mediálním tlakům, v úžasu nad objevy vědy a techniky, ale především s nadějí v našeho Pána vyhlížíme do roku 2005.

Věříme, že není nic a nikdo, kdo by mohl třeba jen o jedinou píď změnit tajemný záměr našeho Boha, v jehož náruči spočívají všechny jeho děti.

S pohledem upřeným na Ježíše vám přejeme odvalu, naději a radost do nového roku.

P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Zjevení Páně** budeme v tomto roce liturgicky slavit již v **neděli 2. ledna**. K bohoslužbám v **9.30 a v 17.30 hodin** si proto můžete k požehnání přinést „tříkrálovou“ vodu, sůl, křídou a kadidlo.
- **Dětská mše:** Mše sv. zaměřená na naše nejmenší se bude konat v kapli Povýšení sv. Kříže ve **čtvrtek 6. ledna 2005 od 17.30 hodin**.
- **První pátek** v měsíci připadá na **7. ledna 2005**. Od **16.00 hodin** je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V **17.30 hodin** zde začíná mše svatá, po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- **Ekumenická setkání berounských křesťanů:** Ve dnech **19. - 21. ledna 2005 vždy od 17.30 hodin** se uskuteční pravidelná ekumenická setkání berounských křesťanů. Téma setkání: *Kristus – jediný základ Církve* (list 1. Kor. 3. kap.)
Program: **Středa 19. ledna** Církev římskokatolická - kaple Povýšení sv. Kříže
(*Timoteus Macek*)
Čtvrtek 20. ledna Českobratrská církev evangelická - Husovo nám. 4
(*Čik Petr*)
Pátek 21. ledna Církev adventistů sedmého dne - Tylova 8, Závodí
(*Jaroslav Mencl*)

Z vikariátu

- **Vikariátní konference** se uskuteční v úterý **18. ledna v Berouně**. Setkání kněží našeho vikariátu zahájíme mší sv. v kapli Povýšení sv. Kříže v **9.00 hodin**. Všichni, kdo se mohou bohoslužby a modliteb za naše farnosti účastnit, jsou vítáni.
- **Z farnosti Svatý Jan pod Skalou:** Celý loňský rok jsme napjatě očekávali výsledek rozhodnutí Ministerstva financí, které řešilo otázku navrácení dotace na opravu střechy z roku 2000. V polovině prosince nám Ministerstvo odpovědělo, že čtyři pětiny z požadované částky 250.000,- Kč nám promíjí.

Koncerty v kostelích

- **Tříkrálový koncert** vánoční hudby se uskuteční v **kostele sv. Václava v Loděnici dnes 2. 1. 2005 v 15.00 hodin**. Na varhany hrají Pavla Bočková a Pavla Fabianová, zpívá sopranistka Ludmila Pexová a další. Výtěžek dobrovolného vstupného půjde na účely Tříkrálové sbírky Arcidiecézní charity.
- **V sobotu 8. 1. v Litni** v rámci mše sv. ve **14 hodin** zazní v kostele sv. Petra a Pavla Marhulova vánoční mše.
- **Ve středu 12. 1. 2005 v 18.00 hodin** koncert Chrámového sboru a orchestru ZUŠ V. Talicha v sále Základní umělecké školy Radotín. Naposledy zazní **Edmund Pascha a jeho Vianočná omša F dur** v instrumentaci L. Petřvalského. Dirigent Jiří Šimáček, sbormistr Jiří Bešćec, varhany L. Petřvalský.

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Farní charita Beroun** se sídlem Seydlovo nám. 24, Beroun, bude **pro klienty od 5. 1. 2005 pracovat v budově České pojišťovny** na Vágnerově náměstí v Berouně, (boční vchod) 5. patro.

✿ **Žehnání azylového domu.** Farní charita Beroun si Vás dovoluje pozvat na slavnostní požehnání znovuotevřeného Azylového domu pro muže, které proběhne v úterý **4. ledna 2005 v 11.00 hodin** v prostorách AD v ulici Roháče z Dubé 131 v Berouně - Zavadilce. Po požehnání P. Josefem Pecinovským se přítomní mohou účastnit prohlídky AD spojené s malým pohoštěním. Azylový dům sv. Jakuba, jehož provozovatelem je Farní charita Beroun, prošel v uplynulých měsících stavební rekonstrukcí. Nyní bude moci opět plnit své poslání. *Více v rubrice Farní charita.*

✿ **Informace k Tříkrálové sbírce 2005:** Stejně jako v předchozích letech se uskuteční v lednu roku 2005 Tříkrálová sbírka, a to od **pondělí 3. 1. do neděle 9. 1. 2005.** Koordinátorem tříkrálové sbírky je paní Šárka Haklová, která bude ve výše uvedených dnech v dopoledních hodinách s výjimkou úterý k dosažení na tel. č. 311 622 422. Tříkrálovou sbírku v Berouně a okolí bude provádět celkem šest skupinek koledníků, které budou vycházet každý uvedený den cca v 15.30 hod. z fary v Berouně. Každý vedoucí skupinky se prokáže odznakem a průkazkou vedoucího skupinky koledníků. Každá skupinka bude u sebe mít pokladničku zapečetěnou pečeti Městského úřadu Beroun. Děkujeme předem za každý příspěvek, protože výtěžek sbírky je určen všem potřebným, kterým charita pomáhá.

✿ Farní charita rovněž obnovuje od **10. 1. 2005 bezplatné poradenské služby** v budově České pojišťovny (viz výše) pro všechny potřebné zájemce:

Psychologická poradna - každé **první úterý** v měsíci od 14 do 19 hodin
– Mgr. Čermáková

Protialkoholní, návyková poradna - každé **druhé úterý** v měsíci od 14 do 19 hodin
– PhDr. Černá

Právní poradna - každé **úterý** na základě telefonické objednávky na tel. č. 311 622 422
– JUDr. Civínová

✿ Vážení rodiče! **Děkujeme Vám všem, kdo jste jakýmkoli způsobem podpořili „Ples farností“**, který se konal v pátek **26. 11. 2004 na Tetíně**. I díky Vám se podařilo **shromáždit množství opravdu pěkných cen do tomboly**. Velmi jste nám pomohli také **zakoupením tombolových lístků nebo donesením přírodnin na dekorační květináče na výzdobu stolů**. S radostí Vám sdělujeme, že jsme během plesu převzali šek v hodnotě **7.000,- Kč**, které na konto naší školky věnoval pořadatel plesu – Křesťanský klub Beroun.

☞ Připravujeme **Masopustní country/maškarní bál nejen pro rodiče s dětmi** v sobotu **22. 1. 2005** v čase od 17 do 21 hodin s možností tance, soutěží o pěvecký pohár rodin a s **tombolou**. Prosíme o předběžné nahlášení rodin i jednotlivců na telefonním čísle **606 933 521** nejpozději do **10. ledna**. **Více o K-klubu na straně 10.**

✿ *Skauti*

✿ **Novoroční schůzka 7. 1. 2005 od 16 do 20 hodin** společná pro dívčí i chlapecký kmen.

 Sex - proč ne hned? V sobotu **15. 1. od 18 hodin** v Berouně na faře manželé Novákoví z Tábora přijedou povídat o sexualitě, manželství a vztazích z pohledu křesťana.

Diář Manželského společenství

 Nový roku uvítáme ve středu 19. 1. 2005 ve 20 hodin v kapli Povýšení sv. Kříže na faře v Berouně. Po písních chval a setkání s Písmem se zajdeme ohřát do farní klubovny při čaji a přátelském povídání. K modlitbě i čaji zveme kohokoli, setkání v kapli se neomezuje na stav manželský či věk... **Hodit by se vám mohla Bible i pár kousků zbylého vánočního cukroví.**

Zprávy odjinud

 Cyklus přednáškových setkání s P. Michaelem Špilarem v Dobříši na téma Bible a modlitba vždy ve **čtvrtek v 19³⁰ hodin** v těchto termínech: **20. 1., 24. 2., 31. 3., 12. 5.** v **Pastoračním centru sv. Tomáše v Dobříši**, Na Nábřeží 1650, Dobříš, tel. 318 521 165.

 Společná modlitba za povolání. Vždy první pátek v měsíci se koná v **kostele sv. Ludmily v Praze** (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší svatou v 7³⁰ hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15³⁰ hod. vedou vždy bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16³⁰ hod. Bližší informace o příštích adoračních dnech naleznete na internetových stránkách Konference vyšších představených ženských řeholí v ČR. www.volny.cz/kvpzr

Farní dovolená 2005

Milí farníci, srdečně zveme na letní farní dovolenou 2005. Jsou vítáni jednotlivci, manželské páry, rodiny s dětmi... Tentokrát jsme se rozhodli poznat krásy okolí střediska Deštné v Orlických horách. Ubytování je zajištěno v penzionu Veba, který se nachází ve stráni cca 900 m od centra střediska. **Termín: 20. 8. - 27. 8. 2005**

Penzion VEBA

Zajištěna plná penze: dospělí – 350 Kč/os./den, děti do 10ti let – 300 Kč/os./den, děti do 3 let – zdarma

Budete-li mít zájem, přihlaste se nejlépe **do konce ledna 2005** na níže uvedené kontakty. Zálohu (50%) je nutno uhradit nejpozději do konce května 2005.

Na společnou dovolenou se těší

**Monika Horná: 604 251 946,
311 672075**

Anička Veverková: 776 186 860.

Fotografie z minulé dovolené si můžete prohlédnout na www.omadeg.cz/farnostberoun.

Ještě malé vánoční zamyšlení

Oslavili jsme příchod Spasitele a přáli lidem dobré vůle pokoj. S příchodem Vánoc jsme si také připomenuli 26. prosince svátek sv. Rodiny - Ježíše, Marie a Josefa. U příležitosti tohoto svátku bych ráda se svou milou spolusestrou dodatečně poděkovala našim mladým rodinám, maminkám a tatínkům, když při nedělní mši sv. přistupují ke stolu Páně a v náručí přinášejí nebo za ručičku přivádějí své něžné ratolesti, aby jim pan farář požehnal. Za to si vás, milí rodiče, vážíme. Věříme, že ze svých dětí vychováte vroucí křesťany a dobré občany státu. Vždyť v dětech je národ věčný. Proto bych vám, milí rodiče, ráda věnovala pár veršů písně, kterou jsem kdysi, jako sedmiletá zpívala se svými spolužačkami a spolužáky na festivalu hudebních škol, za doprovodu tehdejší mladoboleslavské filharmonie. Dirigent tohoto hudebního tělesa byl zároveň ředitelem naší „hudebky“ a píseň s námi nacvičil. Už si nepamatuji, kdo k ní složil slova. Jen si vzpomínám, že ji zkomponoval skladatel Petr Kříčka. Po jejím přednesu nám posluchači nadšeně aplaudovali a mnozí i plakali.

Slova písničky:

<i>Vstávaje, lehaje</i>	<i>Za vaše starání,</i>	<i>za vše, čím k dobrému</i>
<i>večer i raničko,</i>	<i>za každé slovíčko,</i>	<i>stále mne vedete,</i>
<i>za vás se modlívám</i>	<i>za každé usmání,</i>	<i>byste se dočkali</i>
<i>otče i matičko.</i>	<i>by vám Bůh oplatil</i>	<i>vděčného dítěte.</i>

My děti jsme měly radost, že jsme posluchače písničkou, třeba jen prostinkou, potěšily. Kéž vás, mamičky a tatínkové, tyto veršičky také potěší.

Čtenářky Berounského katolického zpravodaje

Vánoční koledy

Koledy k vánoční době odjakživa patří a tak, jako každoročně na svátek Svaté rodiny 26. prosince, se pokoušíme v kostelíčku svatého Václava u nás v Loděnici zpívat koledy s vlastním doprovodem. Nikdy se nám po skončení mše svaté nechce nějak z kostela domů a přidáváme za doprovodu kytar a fléten další a další vánoční lidovou, zkrátka koledy v tuto dobu tu mají své místo.

I letos nám přijeli pomoci a posílit řady muzikantů mladí z Berouna, které dobře znáte z nedělních večerních mší v Berouně. Velice se jim toto hudební “posílení” podařilo: dokonce i děti byly nezvykle vnímavější než obvykle! A tak bychom zpěvákům z Berouna chtěli poděkovat za toto krásné obdarování v době vánoční a přát jim, ať se jim dílo daří, Pán ať je ochraňuje a ať se jejich řady stále rozrůstají.

Těšíme se na další setkání a nemusí to být jen při koledách...

farníci z Loděnice

K svátku rodiny

Každý rok na to úplně zapomenou. Každý rok se, jako tak často před mší, s rodinou v rámci ranní nestíhací nervozity pohádám (pak se během slavnostní mše v duchu zoufale svým blízkým omlouvám), nebo dokonce z důvodu tradiční “vánoční” nemoci dětí či vlastní do kostela nedorazím vůbec. Taktéž letos. Po návratu z bohoslužby mi manžel se synem přinesli nádhernou bílou růži: “To ti maminko posílá pan farář, dneska jsi tam chyběla, byla obnova manželských slibů...” Jako vloni a předloni a... jsem byla zase úplně unešená, překvapená. Krásná tradice, nádherný vánoční dárek - to, že naši kněží myslí na naše rodiny a každoročně každé z nich (do rukou něžnějších poloviček) odevzdají voňavý dáreček, je tak moc milé, že nevím, jak to lépe říci. Doufám, že příští rok se mi povede se konečně tohoto svátku zúčastnit a prožít jej v lásce a pokoji s rodinou svou i farní.

-iv-

Adventní výprava na Karlštejn

„Jste všichni srdečně zváni,“ loučil se pan vikář poslední listopadovou nedělí na ranní mši. Na té další, po odpolední slavnosti uvedení do kanovníckého úřadu v kapli sv. Mikuláše na Karlštejně, k nám promluví již i jako kanovník. „Snad se tam vejdem,“ říkali jsme si cestou na hrad. Sice nás z Berouna vyjela jen hrstka, ale hojná účast se dala odhadnout přímou úměrou oblíbenosti našeho pana faráře, vikáře Josefa Pecinovského.

Náš odhad byl skoro tak přesný jako jeho výklady trefně komentující všední život. „Přišli jsme v pravou chvíli,“ poznamenala maminka vedle mě. „Už se to sem hrne.“ A měla pravdu. Konec zástupu jsem vzápětí nedohlédla ani já, natož její synek. Ale o počty tady nešlo. V předvečer výročí úmrtí otce vlasti

Kanovník J. Pecinovský *foto av* Karla IV. se chystalo slavnostní přijetí nového člena do řad kanovníků v kapli, kde v bohoslužbách trávil nemálo času právě římský císař a český král Karel IV. Modlil se a činil. Vypovídají o tom třeba i nejkrásnější památky Čech. Je stále co připomínat.

Očekávání nového (kanovníka)

Částí jedné z nich bylo i místo, kde jsme se sešli. Docela nenápadná kaplička, jedna ze čtyř karlštejnských. Její skromné vybavení zůstává neúměrné významu a evropskému vlivu českého panovníka. Úzkým okénkem sem vstupovalo boží světlo zřejmě stejně jako za časů vladaře blahé paměti, kdy se moudrý muž k prameni pravé moudrosti a božích milostí znal. Podstatné snad zůstalo i pro tuto chvíli, říkám si při pohledu na přítomné. Jsou mezi nimi převážně lidé středního věku. Statný muž v důchodovém věku drží na rukách nejspíš svého vnuka. Mezi úctyhodnými kanovníky s radostí shledávám svého času berounského faráře P. Gustava Nováka. Ctihodní kanovníci jsou oděni do slavnostního hábitu. Barvy odpovídají času, do kterého je tato událost zasazena. Bílá slavnostní a fialová adventní. Chrámový sbor ladí výšky hlasů. Děti si svým neodmítnutelným dovolením našly cestičku ke středu dění. Někteří rodiče posadili svoje ratolesti na ramena. Slavnostní dekorace lemuje technická aparatura světla. Fotoaparáty probleskují. Jeden digitál zkouší i chlapec ministrant. Vysoký stojan s videokamerou jakoby ohraničuje prostor pro přihlížející, který v první linii obsadily ponejvíce děti. Davídek se dlouhou chvíli neohlíží po mamince. „Ano, je tam vepředu, neztratil se,“ potvrzují jí. Delší hovor nemá místo. Dokonce i děti více hltají očima, než aby byly samy výmluvné. Očekávání přecházelo v uskutečnění slavnosti. Okamžik, kdy člověk stojí na prahu nového. Obřad přijetí nového kanovníka plynule přechází do bohoslužby.

Slavnost jako mezník

Rozšíření řad kanovníků je událost vzácná, i když její podstata má představovat kontinuální činění pro dobro a blaho českého národa od časů Karla IV. Znam mládež, která při síle decibelů skanduje: Jsi Čech, Čech, Čech, tak si toho važ, a stále dokola. Kdo ví, zda oni vědí, odkud ta úcta přichází, a kam národ český spěje.

„Domů,“ šeptá Davídek mamince. Už se k ní zas tulí, opustil přední řadu. „Ještě chvíli,“ víská ho po vlasech. První mše milého berounského faráře s rouškou kanovníka přes ramena se chýlí ke konci. Přání pokoje, přijímání probíhá tiše, sjednocené společnou modlitbou. Shromáždění jako by se probouzí, děti šumějí, dospělí přešlapují. Třetí hodina na nohách je dost

i pro ně. Jako by všichni znovu zpozorněli, když právě jmenovaný kanovník, znovu jako kněz, promlouvá k přítomným. Předně děkuje za projevenou důvěru ctihodným kanovníkům, za účast přítomným a v neposlední řadě svým rodičům. Těžko mně citovat zralou řeč, v níž nepadá žádné slovo navíc, ani nechybí. Příklady ze života dává pozapomenout na tíhu každodenních malicherností, ztuhlých nohou. „Už půjdeme,“ hladím Davídka. Nevím, jestli mi naslouchá. Sama se snažím zachytit co nejvíce ze sdělení našeho nového kanovníka, a především stále kněze.

„Sbor kanovníků“

foto av

Úkolem kanovníka je modlit se za český národ, utkvělo mi z úvodního projevu. A pak pozvání každému z nás, podílet se modlitbou, slovem i činem. Protože slavností to nekončí, naopak. Za slavností vždycky čeká nějaký úkol. A to je v čase adventu výzva jako na zavalanou, pro náš domov, rodinu. Výzva jít do toho božího díla společně. Je to snazší, když víme odkud a kam. Tak nějak to bylo řečeno? Cíl napoví odpověď.

Makozska

Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví

Jedno nevšední ráno

Obvykle si ráno přivstanu. Abych měl čas na chvíli s Hospodinem.

Ono ráno to bylo jinak. Večer můj syn projevil nečekané přání, abych přece jenom s ním jel na Hlavní nádraží, odkud mu v půl šesté ráno odjížděl autobus na jednodenní výlet na výstavu kdesi v Německu. Potěšen vzácnou prosbou ze strany svého syna jsem přikývl.

Vstáváme před čtvrtou ranní. Cesta autem na Zličín, pak metrem a ještě jedním metrem. Syna včas napakuji do autobusu. Co s načatým ránem? Šel jsem do práce – dělám kousek odtud, v Žitné. Něco jsem tam hodinku vyráběl a pak mne napadla myšlenka, že u Ignáce slouží o půl osmé “missu”. Kráčím dolů Ječnou do kostela a uvažuji, že bych si jednou mohl dopřát luxus a jít na snídani k Odkolkům ve Štěpánské, kde nabízejí k přečtení noviny. V kostele příjemná ranní atmosféra. Zdá se, že žádný účastník se tam nedostal omylem. Při mši se vysluhuje svátost pomazání nemocných a letitých. Sedím vepředu vlevo. Trochu koukám po lidech. V tom uvidím v druhém zástupu lavic vpravo pěkně urostlého muže. Oblečeného do tlusté červené větrovky. Jakoby se chystal na nějakou zimní pouť.

Trochu se vrátím zpátky. Již delší dobu jsem cítil cosi jako vykřičník ve svém srdci: Něco udělej pro ty maličké a bezbranné, nenarozené. Dokonce jsem se za to modlil. Jestli je to Tvá vůle, tak něco proved'! Občas si jezdím plnit svou nedělní povinnost na osmou ranní do sv. Jána. Toho pod skalou. Tam jsem se dozvěděl od protipotratového aktivisty Míly, místního hospodáře a horolezce, že se rozhodl po vzoru brněnského kněze pátera Halíka protestovat proti zabíjení nenarozených dětí. Prostě chodit v dopoledních hodinách před cihlovou porodnickou klinikou sv. Apolináře a odříkávat sv. růženec. Idea převzatá od amerických křesťanů je taková, že je třeba modlit se tam, kde se tyto vraždy bezbranných provádějí.

Jakmile jsem ho tedy viděl na mši u Ignáce, vše mi bylo jasné. Všechna ta souhra náhod. Místo pravidelné ranní chvíle doma s Hospodinem nečekané vyprovázení syna. A pak ocitnutí se u Ignáce na ranní mši. Okamžitě jsem se rozhodl. Až mše skončí, tak si Mílu odchytnu a ...

A tak se stalo. Poměrně brzo kostel opouští, a tak si musím pospíšet, abych ho dohonil. Když ho oslovím, úsměvem dává najevo své potěšení. Trochu ho napínám, když se ubíráme směrem k Apolináři.

Postupně nabývá přesvědčení, že se k jeho krokům nepřidávám náhodou a že opravdu kráčí za stejným cílem. Po cestě se bavíme o legislativním ošetření jeho protestu. Je vybaven složenou A-čtyřkou s povolením od pražského magistrátu, že 3 až 5 lidí může dávat najevo své náboženské přesvědčení před onou nemocnicí. Přicházíme před vchod. Míla s dávkou již jisté rutiny – pokolikáté že již tam stojí všem na odiv či možná i posměch? – vytahuje modlitební pomůcku a začíná první ze čtyř růženců. Já tak vybaven nejsem – kdo by to byl čekal, že budu onoho rána potřebovat klokoči? Tak se modlím bez pomůcky. Před vchodem je opravdu rušno. Vcházejí a vycházejí osoby, co nosí pod srdcem život, i takové, co tak nevypadají, medicí jdoucí na praxi, saniťáci/čky s kelímkem “kafete” v ruce, muži doprovázející ženy s taškami ...

Osudy oněch lidí neznáme a stěží můžeme i hádat. Ale to není Mílův a pro toto ráno ani můj úkol. Po chvíli se připojuje ještě jeden mládenec. Přišel vybaven. I s klokočím... Postojím v takovéto družné modlitbě po dobu dvou růženců. Pak již odcházím s výmluvou v srdci, že přeci již musím do práce.

Nicméně i tak to byl zážitek. Stát tam tak na odiv kolemjdoucích. Kousek odtud mám pracoviště. Je tam taky Matematicko-fyzikální fakulta, kde mne zná řada kolegů. Co kdyby mě tam viděli? No co, tak by viděli. Míla mi je ovšem velikou oporou. Taky tam tak stál. A ne poprvé a možná často i sám. Prý tam chodí 4-krát týdně.

Děkuji Ti, Mílo. Děkuji i za ty nešťastné děti, kterým, jak doufám, se umíralo ten den o trochu lépe.

Odkolkovy s voňavým “kafetem” jsem pak již vynechal. Ale musím říct, že celý ten den se mi krácelo nějak lehko. Jakoby v Hospodinově náručí. Zvu i vás: Přijďte k Apolináři a ulehčete umírání maličkým.

Marián Fabian

Bůh v našem životě

Příběh začínající r. 1944 a končící letos.

Že zázraky se dějí i v dnešní době, potvrdil článek ve známém celostátním deníku pod názvem „Zázrak nad Nepomukem.“ Příběh je natolik neobyčejný a zázračný, že z něho přinášíme alespoň stručnou informaci.

Hlavní osobou v něm je Raymond A. Noury, dnes osmdesátiletý penzista z Woonsocketu na Rhode Islandu v USA. Ten letěl s desetičlennou posádkou na bombardéru B-24 z akce nad tehdejším hitlerovým Německem. Letoun byl několikrát zasažen protiletadlovou palbou, oba motory pravého křídla hořely, “liberator” se naklonil a začal padat. V tu chvíli, jak říká Noury, učinil Bůh zázrak. „Výbuch mě omráčil a vyhodil z trupu ven. Probral jsem se až na padáku ve výšce 5 000 stop. Tlaková vlna musela otevřít i můj padák.“ Trup letadla dopadl do zahrady hájovny Dubeč nad obcí Klášter. Zbytek posádky zahynul, trosky letounu byly rozmetány do širokého okolí. Noury dopadl se zraněním do nedalekého lesíku, kde jej našel František Šlajz ze Zhůří. Ten vypráví: „Vyprostil jsem ho z padáku. Oblečen byl v zelenou kombinézu, na nohou měl troje ponožky. V ponožkách měl uschovaný asi 10 cm velký stříbrný křížek a na něm černou sochu Ježíše. Naznačoval, že křížek dostal od své matky na památku a že to byl jeho talisman.“

Nouryho ale objevilo gestapo, byl několik hodin vyslýchán. Rok přežil v zajateckém táboru a nakonec urazil 400 mil pochodu smrti, když nacisté zajatce evakovali. Po válce se o

něm všechny zprávy ztratily. V jeho rodném Woonsocketu totiž nikdo netušil, že by ten drobný penzista byl někým mimořádným.

Lidé v Čechách však nezapomněli. Pátrali, až nyní ho objevili a pozvali do Nepomuku, kde nenápadnému staříkovi tleskalo zaplněné náměstí. Raymond Noury totiž získal za války dvě Purpurová srdce, takže jeho zázračné přežití nad Nepomukem bylo už třetí v řadě. Předtím v r. 1943 vtáhl jednoho z kamarádů do trupu poté, kdy propadl dírou vyrvanou dělem z messerschmittu. Dodnes vzpomíná na válku nerad a každý den musí myslet na své bojové kamarády, kteří s ním před šedesáti roky nastoupili k poslednímu letu. *Jaroslav Vacík*

Tančící kostel

Vzpomínka na předadventní ples farností Berounska na Tetíně

„Jdeš na ples?“ Tu otázku jsem na poli berounské farnosti slyšela už potřetí, počtvrté. Až zahrnala moje obavy, že bych tam jako lichá snad mohla zůstat opuštěná. „Ano,“ odpověděla jsem, a správně. Mezi více než sto lidmi, v jednom duchu dobrého přání hezky se společně pobavit, samota ani nepřipadla v úvahu.

Country kapela Vepřové hody rozproudila sál. Tombola ve prospěch Katolické mateřské školky pobavila i obšťastnila, často až nečekaně. Vytáhla jsem si salám, přestože masoviny nemusím. Známý u stolu zas za tombolový lísteček obdržel celý ročník Zpravodaje 2004, přestože do kostela nechodí. A přesto, salám mi příjemně voněl pod nos, budu mít s kým se o něho dělit. Přisedící si Zpravodajem listoval a záhy jej pročetl ještě během plesu. Několikatýdenní úsilí při organizování plesu přineslo radost snad každému příchozímu, jeho pořadatelé mohou být spokojeni. Akce, která pod taktovkou přičinění týmu Křesťanského klubu a ponejvíce jejího prezidenta roztančila kostel. Tady plesali ti, jejichž tváře a postoje znám spíše jen tak trochu strnulé, jako před oltářem. Ti, kteří mi při mši připomínají skoro sloup katedrály, tančili kolečko za kolečkem, jako by byl ples všednější událost než mše svatá. Nestačila jsem v tom kole koukat, kolik krásy v lidech má Bůh na svědomí. Parketem energicky pluli i postarší, od kterých bych takový elán ani nečekala. Mladí se chovali podle společenských pravidel jako na plese v pohádce. A to bych je, odpusťte prosím, odhadla na ne-tanečnický nebo lehkomyšlné!

Tetínský sál v rytmu valčíku *foto av*

Kroužek těch mladších

foto av

Takový příjemný to byl ples a tolik mladých lidí,“ říká Anička Marušce. Oči jim jiskří jako dívkám a jen stříbro ve vlasech prozrazuje úctyhodný věk babiček. Zdálo by se, že práce na přípravě se ztrácí se závěrem večera, ale není to tak. Spokojenost a pochvalování slyším z více stran. Pověst o dobré akci se roznesla a zúčastnění se těší na další rok, bez ohledu na hranice kostela. Za to každému, kdo se podílel, patří dík. Za to krásné vykročení do Adventu, času očekávání narození Krista v našem životě. *Makozska*

Pohled přes rameno na konci roku Mikuláš, klaun a rodiny

Ne všechny oficiální schůze a schůzky musí oficiálně také vypadat. Ve čtvrtek 9. 12. se sešli zakládající členové berounského K-klubu ve velmi neoficiálním prostředí obývacího pokoje jedné z rodin a po ještě neoficiálnějším přípitku na zdar všeho konání se pustili do hodnocení činnosti v uplynulém roce.

“Od září letošního roku, kdy jsme obnovili činnost, proběhly pod hlavičkou K-klubu čtyři akce”, říká Pavel Kodras, pověřený vedením klubu. “Dvě společenské a dvě určené veřejnosti -

Klaun obklopený dětmi: Pozor, vyletí ptáček...” foto av rodinám s dětmi: Loutkové divadélko Jany Čaplové, plavání ve Vodním světě v Německém Lamu, Předadventní ples farností a Setkání se sv. Mikulášem. Akce proběhly velice dobře, i když určité nedostatky - například zima bez přezůvek v Sokolovně o Mikuláši - se vyskytly.”

Věříme, že účastníci drobné chyby odpustí. Znáte přísloví: Kdo nic nedělá... I přes chlad od nohou si děti hry s klaunem v neděli 5. 12. v berounské Sokolovně na pohled dost užívaly. Balancování na “taoletním provaze”, závod o nejvýkonnější vlašťovku, divadélko, při kterém však sedět v klidu stálo rozjařené děti nemalé úsilí... Dívaly se, co na to klaun. Však si majestátní postavu legračního pána s červeným nosem a zajímavými průpovídkami (“Kammille!”) pamatují ještě z minulých Mikulášských pořadáných v klubovně. A že to byl něčí převlečený tatínek, děti? Nenechte se mýlit, třeba byl někomu jen podobný. Stejně jako důstojný sv. Mikuláš, andělé a ... Ano, i čert. Mikuláš ho pro letošek zavřel do pytle, ale za rok? Kdo ví...

“Mottem naší činnosti je “Podpora **Spolupráce tradičních rodin**“! Snažíme se tedy “dělat něco pro děti” a jejich rodiny z naší farnosti, ale nejen z ní. Zmiňované akce byly pro radost a pobavení. Nyní bychom chtěli naplnit také heslo Podpora. V první řadě je naším cílem

podporovat naší farní školku, protože i ona se věnuje dětem z farnosti a jejich rodinám. Na její konto přibyl výtěžek tomboly z předadventního plesu 7000 Kč. Při pohledu na konečnou účetní bilanci se K-klub dále rozhodl věnovat částku 1000 Kč paní Daniele Málkové, vdově se čtyřmi dětmi a částku 1000 Kč na účely Hnutí pro život; v poslední řadě chceme zakoupit novou loutku v hodnotě 1500 Kč do loutkového divadélka. Tento dar bude také sloužit dětem z farnosti, až se sejdou

Návštěva sv. Mikuláše: “Tak buďte hodné, děti!” foto av

u další loutkové pohádky. Pokud vše dobře dopadne, můžou se těšit v příštím roce na čtyři představení pod taktovkou Jany Čaplové a samozřejmě na tradiční akce, jako je velikonoční hodovačka, rej čarodějnic a prvomájový výlet, případně letní společný pobyt. Těší nás zájem o naši činnost, před koncem roku se k nám připojily další dvě rodiny. Do našich řad samozřejmě zveme dále!”

Tolik ze zápisu posledního setkání K-klubu 2004. Ať žije rok 2005. Nejbližší akcí by měl být **maškarní ples nejen pro rodiny s dětmi v sobotu 22. 1. od 17 do 21 hodin**, zatím se však, snad kvůli předvánočnímu shonu, nikdo oficiálně nepřihlásil. Chystá se však tombola, soutěže a tanec, jako na opravdovém plese. Takže K-klub srdečně zve. Nahlašte se prosím na tel. číslo **606 933 521**, podle zájmu určí pořadatelé místo konání a cenu vstupenky... Ke spolupráci vás za všechny zvou manželé Alferyovi, Hazukovi, Kodrasovi, Průšovi, Vašků a Jana Čaplová.

-red-

Ze života svatých

Sv. Fabián

Atributy: meč, holubice. Zesnul

redakční archiv

Sv. Šebestián

Ochránce proti moru, patron vojáků a válečných invalidů.

Atributy: mladík přivázaný ke sloupu či stromu a probodaný šípy (20. ledna)

Fabián spravoval římskou církev od r. 236 do r. 250 a historikové označují tuto dobu jako čas pokoje a misionářského nadšení. Za papeže byl zvolen jako laik, ale vedl si velmi prozíravě. Rozdělil Řím na sedm okresů duchovní správy, řízených jáhny. Vyslal do Galie sedm biskupů. Staral se o hroby mučedníků, hlavně o hřbitov Kalistův, a zřídil archiv, kde byly zaznamenány jejich skutky. Za svého pontifikátu zasáhl do sporů vyvolaných Origenem, který se pokoušel o jakousi syntézu křesťanství a platonismu. R. 250 podstoupil mučednickou smrt. Byl pohřben na Kalistově hřbitově, kde se později našel jeho náhrobek a nápis. Jeho jméno je spjato se jménem římského mučedníka Šebestiána a slaví se stejný den.

Šebestián pocházel ze šlechtické rodiny. Aby mohl pomáhat křesťanům v době jejich pronásledování, vstoupil do

vojska, kde brzy tak vynikl, že ho učinil císař Dioklecián plukovníkem a velitelem své osobní stráže. Toto postavení užíval Šebestián proto, aby zabránil nespravedlivostem. Posiloval různými způsoby křesťany, aby i za pronásledování zůstávali věrni své víře. Avšak jeden odpadlík od víry vyzradil císaři, že jeho náčelník osobní stráže je křesťanem a že mnohé i vznešené osoby obrací na víru. Dioklecián povolal Šebestiána k sobě a řekl mu pln hněvu: „Učinil jsem tě prvním v mém paláci. Učinil jsem tě svým důvěrníkem a přítelem. Ty jsi se mi za to odměnil nevděkem. Kul jsi zradu, jednal jsi proti bohům, proti říši a proti mému blahu.“ Šebestián mu klidně odpověděl, že nemá věrnějšího služebníka, že se však za něho nemodlí k němým modlám, ale k pravému Bohu, od něhož má císařskou moc. Císař rozkázal, aby byl ihned usmrcen šípy. Střelci ho přivázali ke sloupu a stříleli do něho, až omdlel. Potom, domnívající se, že je mrtev, odešli. V noci přišla sv. Irena s ostatními křesťany, aby tělo sv. mučedníka pohřbila. Zjistila však, že dýchá a léčila ho,

dokud se neuzdravil. Křesťané mu radili, aby se zachránil útekem. Šebestián však šel k císaři. Ten ustnul, když viděl Šebestiána, kterého pokládal za mrtvého. Šebestián mu však řekl: „Právě z toho, že mě Bůh vysvobodil ze smrti, poznej, jak je mocný. Uznej, že nespravedlivě pronásleduješ křesťany“. Císař se záhy probral z překvapení a tak se rozčílil, že jej dal mučit. Mrtvé tělo pak s křesťany pohřbila věrná křesťanka Lucina na místě, kde je teď bazilika sv. Štěpána. Představa krásného mladého muže, jehož tělo se ježí šípy, budila soucit, a tak byl tento „křesťanský Apollón“ obzvlášť za renesance znovu a znovu zobrazován.

-vac-

Chrám sv. Jakuba st.

Farní chrám vznikl zároveň s městem Berounem, tedy ve 13. století. Jeho důležitost vyplývala z postavení Berouna, a tak již za Otakara II., kolem roku 1270, známe jméno prvního faráře, jímž byl kněz Abert. Následuje řada jmen, z nichž většina byli děkani, vikáři i kanovníci. Zprvu jmenovali duchovní správce přímo čeští králové.

Osudy města Berouna byly totožné s osudy tohoto kostela. Často to byly děje velmi dramatické. Dokazuje to i příběh z roku 1634, kdy za vpádu saského vnikli nepřátelé až do samotného chrámu, kde loupili, co se dalo. Jeden muž jim vyradil, že konšelé před jejich vpádem svěřili kostelní poklad rybáři Janu Beznoskovi. Toho Sasové našli a přinutili, aby jim poklad vydal. I vedl je od své chalupy v Rybářích až ke skále poblíž dvora Záptačí, kde byl poklad potopen v řece.

Budova chrámová byla r. 1543 přestavěna, aby ještě v tom samém století 25. srpna 1599 zcela vyhořela. I později byl chrám zrušen, znovu opravován, až r. 1683 byla dokončena stavba nové zvonice. Při požáru v r. 1735 spadl krov zvonice a děkan Procházka přiběhl na poslední chvíli do kostela, aby stačil uhasit hořící provaz, který visel z věže, a zachránil tak vnitřní vybavení kostela. V roce 1772 byly dokončeny galerie nad pobočnými loďmi. Děkanský chrám je stavba trojlodní, původně gotická, později “ve vkusu slohu barokního pozměněná”. Barokní oltář má sloupky hadovitě stočené. V hořejším nástavku je skupina nejsvětější Trojice. Na úsecích hořejšího římsovní jsou sochy sv. Jana Ev. a sv. Lukáše. Po stranách stojící sochy jsou sv. Matouš a sv. Marek. Obraz na hlavním oltáři představuje sv. Jakuba v oblacích obklopeného andílky. Jeden z nich drží poutnickou hůl. Obraz pochází od Petra Molitora. Na stranách kněžiště jsou vzácně vykládané lavice, které pochází ze sv. Jana pod Skalou. Mřížky před kněžištěm mají výplně z kovaného železa a mramorové pažení. Byly zhotoveny podle návrhu arch. Jos. Fanty, který řídil na začátku XX. století rozsáhlé opravy. Rokokovou kazatelnu zhotovil r. 1754 pražský řezbář Jos. Šnábl. Řečniště je ozdobeno polovypouklými řezbami, představujícími Křest Páně, Kázání sv. Jana na poušti a Stětí sv. Jana.

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

Chrám sv. Jakuba foto Radek Hána

Pokračování příště -vac-

Záhada se vysvětlila...

Někteří lidé byli zvědaví, co znamenají nově postavené kříže v Brdech. Naším čtenářům podáváme následující vysvětlení:

Od revoluce v roce 1989 se na odlehlých místech Hřebenů objevují nové pozoruhodné stavby – kříže. A nejsou to jen tak ledajaké křížky z prutů. Jsou z poměrně mohutných kmenů, vysoké asi šest metrů, dostatečně zahloubené do země a u paty zpevněné velkými kameny. Dlouho nebylo zřejmé, kdo kříže staví a za jakým účelem. Až jeden lesník podal pravdivé vysvětlení autorovi knihy „Pověsti a příběhy z Hostomicka“, panu J. Vorlovi. Dělají je skauti nábožensky orientovaného oddílu z Prahy. Často zde táboří a je to zřejmě oddíl vzorný po všech stránkách – nikdy po sobě nezanechají ani stopu nepořádku. Spíše naopak. Občas u nově postaveného kříže slouží polní mši kaplan z kostela sv. Václava na Smíchově.

z článku Marie Plecité

O mši svaté I.

Rok Eucharistie

Liturgický rok 2005 vyhlásil Svátý otec rokem eucharistie. Je to milá příležitost vrátit se k tajemství nejen eucharistie, ale celé liturgie mše svaté. Proto chci připravit malý seriál o významu jednotlivých prvků mešní liturgie (liturgie je složenina dvou řeckých slov: laos - lid a ergon - dílo, konání, práce).

V prvním zastavení dovolte několik obecných poznámek.

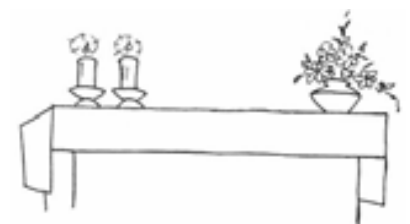
Kostel Původní židovská liturgie rozlišovala chrám jako místo, kde přebývá Bůh. Tam žádný člověk nesměl vstoupit. Místem, kde se lidé shromažďovali, byla synagoga. Křesťané se nejprve scházeli ve větších domech (farnost je od slova oikos = dům) a po ediktu milánském využili velká krytá tržiště a vznikly první velké chrámy. Teologii křesťanského chrámu vypracoval až středověk: Je to místo, které připomíná nebe. Venku má zůstat všechno nečisté, zlé... Uvnitř jsme ve společnosti svatých před Bohem.

Kněz a lid Druhá poznámka se týká rolí v liturgii. Prvními aktéry liturgie jsme my všichni jako lid Boží (v tomto obecném pohledu jsme před Bohem všichni rovni bez ohledu na postavení ve světě či církvi). Lid Boží jsou všichni pokřtění. (Nepokřtěný není účastník liturgie! Proto nemá žádnou funkci v liturgii vykonávat!)

Druhou rolí je zvláštní služba kněze. On, předsedá-li liturgii, se obrací na Pána jménem celého shromáždění a na druhé straně jménem Božím se obrací na shromáždění. Tuto dvojí funkci (obracení se střídavě k Bohu a k lidem) ještě navíc doplňuje postojem jednoho ze shromáždění. Proto např. vyzve k modlitbě, pak se tiše spolu s ostatními modlí a nakonec jménem celého shromáždění modlitbu uzavře.

Kromě toho má být v liturgii symbolem Krista. Proto obléká krásná roucha a proto se mu při bohoslužbě uklání. Rozhodně to není pro jeho dokonalost, ale protože mu Kristus svátostným svěcením uložil jako službu vykonávat tuto roli. Další významnou roli hrají všichni, kdo přispívají ke kráse liturgie (od ministrantů až po úklid kostela).

Oltář Středem kostela má být oltář. Někdy se mylně za střed kostela pokládá svatostánek. To je prvotně místo, kde se uchovává eucharistie pro nemocné. Má jí být vyhrazeno zvláštní tiché místo vhodné k adoraci - nejlépe v nějaké boční lodi. Ale střed kostela je místo, kde se děje(!) zpřítomnění nejsvětější oběti. Oltář je také

redakční archiv

symbol Krista. Kolem stolu se schází rodina, stůl je místo, které spojuje. Oltář má být kamenný, pevně spojený se zemí. Patří na něj především plátno a dále svíce, neboť jsou symbolem přítomnosti našeho Pána. On je mezi námi nejen po proměňování, ale podle Mt 18,20 (Kde jsou dva nebo tři ve jménu mém...) je s námi od prvního okamžiku mše svaté! Oltář se často zdobí také květinami. Zde ale platí, že květiny ani svíce ani nic jiného nesmí zastínit vlastní obětní misku a kalich, protože o ně půjde především. Nic v liturgii nesmí být falešné. Ani svíce ani květiny (ani chléb či víno). Vše má odpovídat vznešenosti toho, který má k nám přijít.

Díky baroknímu mobiliáři zůstaly v našich kostelích barokní oltáře. Jde o oltáře v nepravém slova smyslu, protože se na nich již eucharistie neproměňuje. Neměly by tedy na nich svítit svíce a neměly by se nijak zvlášť zdobit.

Zvláštní místo má také ambon - pult ke čtení Božího slova. Jestliže v Písmu k nám Bůh promlouvá, je jasné, že to chceme nějak podtrhnout. Proto zdobíme toto místo Božího slova, případně i knihu, z níž čteme. Je tedy hrubou liturgickou chybou, pokud od ambonu čteme informace nebo vykládáme, co se bude dít. Je to místo pro Boží slovo.

P. Michal Němeček

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA
FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 737 282 819

Konec roku vyzývá k bilancování, k hodnocení práce, kterou jsme udělali, a zároveň nás pobízí k úvahám, jak postupovat dál, jakou službu poskytovat lidem, případně jak ji zkvalitnit. Od vás všech očekáváme nové podněty, informace a připomínky k naší práci. Do nového roku vstupujeme jako zcela samostatný subjekt, který bude realizovat následující projekty.

✿ Azylový dům pro muže

Azylový dům pro muže bez přístřeší funguje od r. 2002. Farní charita Beroun přebírá vedení projektu od ledna r. 2005 od Arcidiecézní charity Praha a nadále jej bude spravovat samostatně. Dne 4. ledna 2005 bude objekt nově otevřen po rekonstrukci.

Cíl: Toto zařízení bylo původně zřízeno městem Beroun jako reakce na stále rostoucí potřebu postarat se o lidi bez domova (po úmrtí blízké osoby, rozvodu, ztrátě zaměstnání, po návratu z vězení, z ústavní léčby). Smyslem naší práce je pomoci těmto lidem překlenout životní krizi a vrátit se zpět do plnohodnotného života, popř. jim alespoň poskytnout azyl v obtížných částech kalendářního roku (u notorického bezdomovectví).

Kapacita a poskytované služby:

V současné době má azylový dům kapacitu **16 lůžek** a svým klientům poskytuje:

- ubytování, možnost získání základních potravin a ošacení, hygienické zázemí včetně prádelny, zprostředkování základní lékařské péče
- doprovázení ze strany sociálního pracovníka - pomoc při jednání s úřady a institucemi, popř. zaměstnavatelem nebo rodinnými příslušníky, při hledání pracovního uplatnění a ubytování
- poradu psychologa, právníka a duchovního.

Podmínkou pobytu v zařízení je:

dodržování ubytovacího řádu a aktivní spolupráce klienta na řešení své situace. Délka pobytu je stanovena individuálně podle situace klienta, doporučená doba max. 3 měsíce.

✿ **Nízkoprahové denní centrum**

V současné době je provozováno v prostorách azylového domu rovněž denní centrum. Je určeno lidem v obtížné životní situaci, kteří odmítají nebo nejsou schopni dlouhodoběji pobývat v azylovém domě (mají obtíže s dodržováním ubytovacího řádu) a postrádají motivaci nebo schopnost hledat jiné odpovídající řešení své situace. Přežívají obvykle na ulici, v pohostinstvích, parcích, na nádraží apod.

Nabídka služeb by měla zlepšit jejich současný životní styl a posílit motivaci:

- poskytnutí ošacení a základních potravin, možnost využití hygienického zázemí
- odpočinek v teplém a suchém prostředí
- zprostředkování kontaktů s úřady, sociálně - právní poradenství, pohovor s psychologem, duchovní rozhovor apod.
- zprostředkování práce a ubytování.

✿ **Pečovatelská služba**

Pečovatelskou službu provozuje Farní charita Beroun od července 2004.

Záměrem nově zřízené pečovatelské služby je rozšířit nabídku stávající pečovatelské služby pro seniory a občany se zdravotním handicapem v Berouně a okolí, kteří již s obtížemi obstarávají své denní potřeby. Cílem je, aby tato služba byla ve všech směrech (t.j. i finančně) dostupná občanům zvláště v malých obcích regionu, a to po celý týden až do večerních hodin. Klademe důraz na individuální přístup ke klientovi, podporujeme jeho setrvání v domácím, přirozeném prostředí a snažíme se ho zpříjemnit – naším prvořadým cílem je psychická a fyzická pohoda klienta. Pečovatelky docházejí přímo do domácností klientů.

Nabízené služby a počet ošetřovaných klientů:

Pečovatelská služba zahrnuje:

- pomoc v provádění jednoduchých úkonů – převazy, péče o kůži, koupání, ev. přebalování seniorů
- pomoc při obnovování pohybu, chůze, hygienických návyků.

V rodině, kde žije senior osamoceně nebo kde rodina nemůže z určitých důvodů o seniora pečovat, rovněž:

- pomoc s nákupy, různými donáškami, doprovázení seniora k lékaři či na úřady atd.
- pomoc s údržbou domácnosti - úklid, praní a žehlení prádla, popř. vaření
- doprovod klienta na procházky, na bohoslužby, do divadla apod.
- osobní rozhovor, sdílení a naslouchání.

Od července 2004 v rámci pečovatelské služby ošetřujeme 12 klientů – z toho 3 klientům se věnujeme formou celodenního dohledu. V r. 2005 (za předpokladu plného finančního krytí) plánujeme rozšířit stávající počet pečovatelek na 10-12 a výhledově počítáme celkem až s 80 ošetřenými klienty za rok.

✿ **Poděkování**

Chtěli bychom touto cestou poděkovat vám všem, kdo jste jakýmkoli způsobem podpořili nebo stále podporujete naši práci s klienty - jmenovitě:

- ❖ Farnosti Beroun, zejména P. Mgr. Josefu Pecinovskému
- ❖ Sociálnímu odboru MÚ Beroun
- ❖ Úřadu práce v Berouně
- ❖ pracovníkům Probační a mediační služby
- ❖ lékařům a zdravotníkům Medicentra a.s.

- ❖ lékařům a dalším pracovníkům berounské nemocnice a LDN
- ❖ praktickým lékařům z okolních obcí
- ❖ poradně pro rodinu a mezilidské vztahy – paní PhDr. Černé
- ❖ všem ostatním vstřícným institucím a specialistům.

Dále bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, zvláště:

- ❖ panu Oberfalcerovi a nadaci Letorosty
- ❖ společnosti Kostal CR s. r. o. Zdice, p. Doubkovi a paní Vokáčové
- ❖ Pekárně a cukrárně U Křížů, pí. Kateřině Schwippelové
- ❖ Řeznictví a uzenářství Alfery Beroun, panu Kamilu Alferymu
- ❖ restauraci a hotelu Obecná škola Sv. Jan pod Skalou, p. Michalu Šedivému
- ❖ a dalším.

❁ Plány do budoucna

Bezdomovectví

- Denní centrum bude výhledově *přesunuto* do prostor bývalých berounských kasáren, které budou v průběhu roku 2005 rekonstruovány na *Sociální dům Beroun*. V rámci centra bude otevřena *zimní nocležna*.
- Výhledově (v souvislosti s finančními možnostmi) bude Farní charita Beroun realizovat *projekt aktivní zaměstnanosti* určený zvláště klientům starším 50 let a klientům zdravotně handicapovaným nebo obtížně zařaditelným do společnosti a *zařízení komunitního typu* s bytovací kapacitou pro tyto klienty.

Péče o seniory, nemocné a zdravotně handicapované

- ošetrovatelská služba – předpokládáme zavedení od 1. 3. 2005
- stacionář pro seniory
- hospic

Děti a mládež

- volnočasové aktivity – předpokládáme zavedení postupně od 1. 1. 2005
- nízkoprahový klub

❁ Oslovily Vás naše projekty? Pomoci můžete i Vy. Jak?

- Zasláním i malé částky na náš účet u České spořitelny: č. ú. 364 904 369/0800
- poskytnutím kvalitního oblečení a obuvi, zvláště pro muže
- nabídkou trvanlivých potravin
- poskytnutím jiného sponzorského daru dle vlastního uvážení na základě telefonické domluvy
- nabídkou seriózní pracovní příležitosti našim klientům
- nabídkou levného ubytování. **Děkujeme! Za kolektiv farní charity Jana Cívínová**

*Příjemné prožítí svátek vánočních přeje
všem svým příznivcům*

SVATOJÁNSKÁ SPOLEČNOST

Fond na ochranu a zvelebování památek obce Svätý Jan pod Skalou

*Děkujeme všem návštěvníkům svatojanských
honorců za přízeň v uplynulém roce a těšíme se
na vaši návštěvu v roce 2005.*

WWW.SVATYJAN.CZ

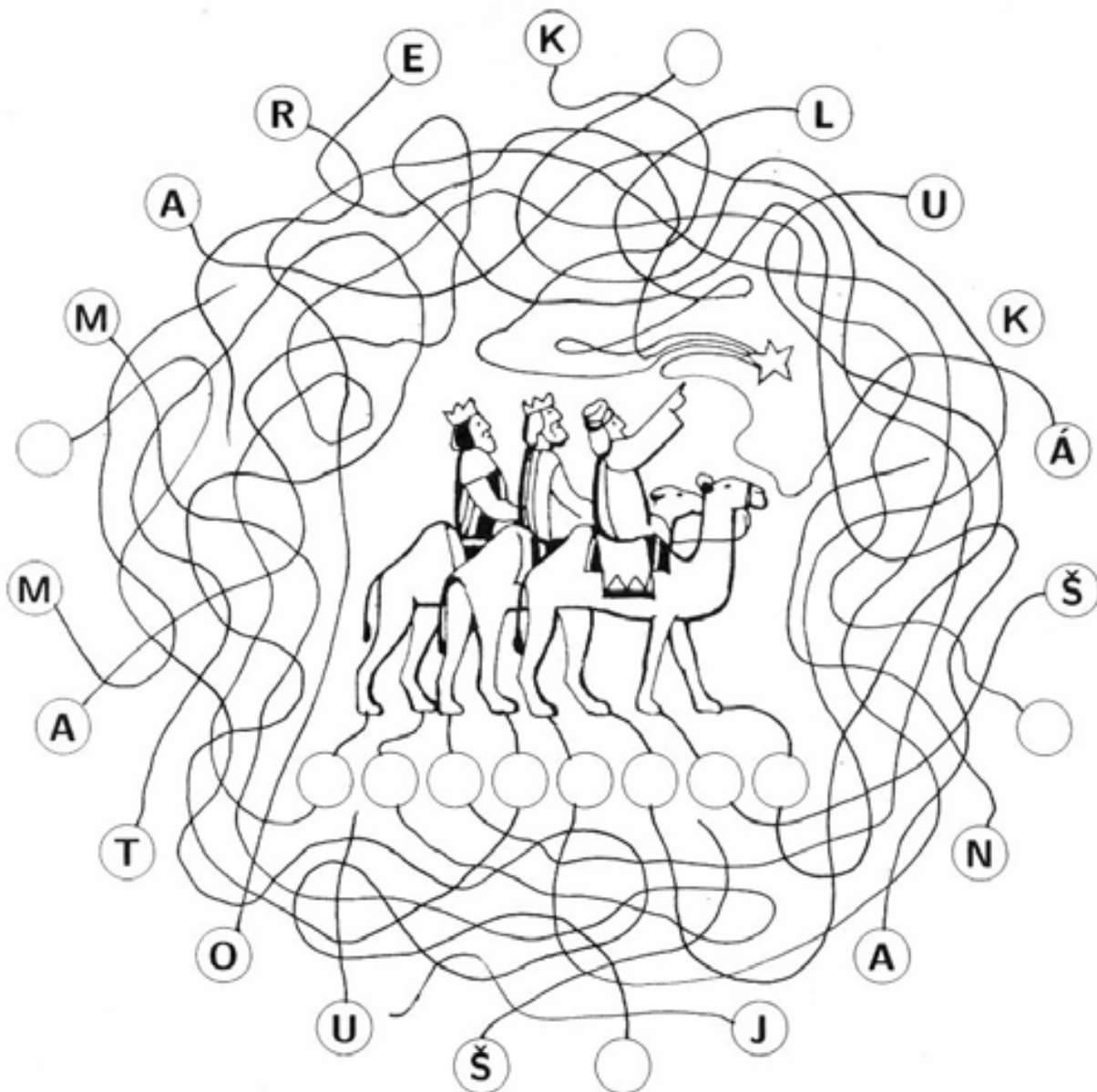

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

MUDRCI OD VÝCHODU

O příchodu mudrců do Betléma, kteří se chtěli poklonit nově narozenému židovskému králi – Ježíši Kristu, píše pouze jeden z evangelistů. Poznáš, který to je? Jeho jméno napiš do prázdných kroužků umístěných pod nohama velbloudů. Provázký ti pomohou nalézt správná písmena.

-red-

Vítáme všechny v Novém roce 2005, přejeme každému to nejkrásnější, co si umí představit... Nemůžeme najít ta správná slova, tak jen: Ať vás provází ruka Hospodinova.

Advent ve školce

Závěr kalendářního roku spolu s blízcími se vánočními svátky s sebou přináší pro většinu zaměstnaných žen obvykle dosti zrychlené životní tempo. Pokud chtějí v pohodě skloubit svou práci s předvánočními přípravami, musí mít pevné nervy a dostatek síly, aby odolaly velkému tlaku, jemuž jsou vystaveny ze všech stran. Nejinak je tomu u nás, které pracujeme ve školství.

Přesto a právě proto si v těchto dnech vždy znovu uvědomuji, jaký je to dar moci působit v mateřské školce. Vždyť v kterém jiném povolání máte vlastně v náplni práce těšit se s malými dětmi na Vánoce? Kde jinde můžete prožívat spolu s nimi tento tajuplný čas čekání, toužení, těšení? Jaký je to dar moci přibližovat dětem křesťanskou podstatu svátků, smět jim svobodně vyprávět o narození Krista! A přitom pro ně a znovu spolu s nimi objevovat věčný příběh Boží lásky! Važme si společně tohoto daru svobody, buďme vděční i za malou katolickou školku v našem městě.

Náš letošní advent jsme s dětmi zahájili v pondělí 29. listopadu výletem do Muzea betlémů v Karlštejně. Již samotná cesta vlakem byla velkým zážitkem, putování s baťůžky na zádech do podhradí jsme si krátili vyprávěním o Karlu IV. a v muzeu nás pak obklopila vůně chvojí a perníku, tóny koledy a my jsme nevěděli, co dříve obdivovat. Počasí nám také přálo, a tak se výlet opravdu vydařil.

Ještě jsme ani pořádně nestrávili všechny zážitky z výletu a už jsme se připravovali na návštěvu vzácného hosta. V pátek 3. prosince jsme spolu s rodiči čekali na svatého Mikuláše. Přišel i s andělem, vyslechl si písničky, pochválil i pokáral, rozdával dětem sladkosti. Zadal také „domácí úkoly“ - vystříhnout si papírové betlémy, které dětem přinesl, rozdělit se spravedlivě o dobroty ze společné punčošky a naplnit ji pak během adventu znovu - za každý dobrý skutek jedním oříškem.

Při zapalování adventního věnce jsme vnímali, jak se Vánoce přibližují, a přitom jsme měli každý den spoustu práce: najít v herně ukrytou obálku s dalším dílkem adventního kalendáře, naučit se novou koledu nebo vánoční básničku, vyrobit přání pro maminku a tatínka, ozdobit perníčky, vybarvit papírového andělíčka, namalovat betlém... A mezitím se zajít podívat do kina na Karafiátovy Broučky, do Holandského domu na výstavu Zimní pohádka, na předvánoční náměstí, do muzea na výstavu hraček... A to k nám ještě několikrát za týden přicházeli na návštěvu „paní učitelky a páni učitelé“ ze Svatojánské koleje, aby nám na pokračování vyprávěli, jak to tenkrát bylo s narozením Ježíška.

Z předvánočního setkání rodičů s dětmi foto av

Školku jsme si svátečně vyzdobili a na 16. prosince jsme pozvali rodiče na předvánoční návštěvu. Připravili jsme si pro ně básničky, písničky, tanečky a koledy a maminky nám zase pomohly s občerstvením. Potěšila nás i přítomnost pana vikáře Pecinovského. Při hrách a povídání nám sváteční odpoledne rychle uteklo a věříme, že z tohoto setkání domů nikdo neodcházeli zklamání.

Vyvrcholením našeho adventu bývá vždy společná návštěva kostela a zpívání koled u jesliček. Ve školce pod velkým betlémem pak čekává překvapení - nové hračky od Ježíška.

Co říci na závěr? Je mnoho způsobů, jak prožít advent. Hekticky - běháním a nakupováním po supermarketech. Prakticky - uklízením a pečením. Kulturně - návštěvou koncertů a výstav. Duchovně - ztišením a modlitbou. Nebo dětsky - čekáním a těšením. Vyberte si sami, co a v jaké míře dělat.

Dovolte, abychom Vám na prahu nového roku poděkovali za každou pomoc, kterou jste v uplynulém období v jakémkoliv podobě naší mateřské škole poskytli. Jsme si vědomi toho, že bez podpory mnohých z Vás by byla naše práce daleko obtížnější. Přijměte od nás upřímné přání pokoje, radosti, zdraví a síly do každého dne roku 2005.

Za kolektiv mateřské školky Jana Stielová

Malé pohoštění pro radost i potěšení **foto av**

SLOVO KARDINÁLA:

Vánoce 2004

redakční archiv

Vánoční poselství „narodil se vám Spasitel“ se ve světě šíří už dva tisíce let. Nic neztrácí na svém významu. I naše Evropa pocítila jeho sílu. Civilizace starého Říma se rozpadala a slábla. Do Evropy se hrnuly národy z východu, které ji zaplavily. Postupně přijímaly vánoční poselství lásky a míru a stávaly se národy civilizovanými, kulturními. Evropa — i když geograficky malá — získala z Kristova poselství nesmírné bohatství, takže měla sílu se o ně dělit se všemi národy na planetě, k nimž vysílala, a i dnes vysílá, bezpočetné zástupy obětavých, láskou bohatých misionářů. Z těchto kořenů jsme vyrostli.

Nepodléhejme únavě ani beznaději. Staňme se všichni nositeli a šířiteli vánočního poselství lásky. Uvidíme bohaté plody v proměně lidských srdcí, našich rodin, národů a států.

Přeji Vám z celého srdce vánoce plné radosti a naděje, které máme nejvíce zapotřebí.

Jsem s Vámi spojen v tomto úsilí.

Váš

*kardinál Miloslav Vlk
arcibiskup pražský*

FARNÍ KRONIKA 2004

PROSINEC 2003:

JUBILEA: 77 let pan Miloš PALKOSKA, varhaník a kostelník od sv. Jakuba v Berouně

NAROZENÍ: Vojtěch LIDMILA, Beroun

KŘTINY: Michael a Emilie FOLKMANOVI z SRN - Kiefersfeldenu

POHŘBY: Marie VÁŇOVÁ z Karlštejna

LEDEN :

NAROZENÍ: Anna VOMLELOVÁ, Beroun

KŘTINY: v Berouně pokřtěn Vojtěch Petr LAŠTOVIČKA z Berouna

POHŘBY: Martin BÍLÝ z Berouna, Jarmila ROUTOVÁ ze Skřiple a Bořivoj KOKOŠKA ze Všeradic.

ÚNOR :

KŘTINY: Anna Marie VOMLELOVÁ, Beroun

POHŘBY: Josef ČÍŽEK, Beroun.

BŘEZEN :

JUBILEA: 85 let kanovník Gustav NOVÁK, Beroun; 40 let Eva HAZUKOVÁ z Berouna - Zdejciny

SVATBY: Jana KRAUSOVÁ a Jaroslav ŠVÁCHA, oddáni na Křivoklátu.

POHŘBY: VÁCLAV NOVÝ z Berouna, J. FENCLOVÁ z Berouna a paní BENDOVIČKA ze Železné

DUBEN :

JUBILEA: 75 let Ladislav SVATOŠ z Loděnice

NAROZENÍ: Hedvika ŠAPOVALIVOVÁ z Nížbora

KŘTINY: v Berouně pan Richard Jeroným MAŠEK z Karlštejna

POHŘBY: paní Emílie KAISEROVÁ, Helena VOJTÍŠKOVÁ a pan Václav JANEČEK z Berouna.

KVĚTEN :

JUBILEA: 55 let Marián FABIAN ze Ptic

NAROZENÍ: Ondřej HÁNA z Berouna, Tadeáš HAMOUZ z Loděnice

KVĚTEN :

SVATBY: Miroslav KARBUŠICKÝ a Veronika HÁKOVÁ v Berouně

KŘTINY: v Hájků u Červeného Újezda pokřtěn František BOSÁK z Nenačovic, ve Sv. Janu pod Skalou přijala svátost křtu paní Radana PASSEROVÁ z Prahy.

POHŘBY: pí. Miroslava KAŠPÁRKOVÁ z Berouna, paní Anna PITĚROVÁ ze Železné a paní Lidmila ŠMÍDOVÁ z Vráže a Zdeněk VOTÍK ze Skuhrova

ČERVEN :

JUBILEA: 78 let paní Ludmila SVATOŠOVÁ z Loděnice, 10 let kněžství Mgr. Pavel STAJNER, administrátor v Králově Dvoře, 25 let kněžství František HOCHMAN, výpomocný duchovní v Železné, 15 let kněžství Mgr. Josef PECINOVSKÝ, okrskový vikář a farář v Berouně, 30 let kněžství Josef MOULÍK, farář v Úhonicích, 20 let kněžství ThMgr. Zbigniew PONICHTERA, farář ve Zdicích

NAROZENÍ: Michaela ŠTORKÁNOVÁ z Berouna

KŘTINY: v Berouně Karolína Veronika Anna TVRZNIKOVÁ z Vráže.

SVATBY: v Berouně Kateřina BALCAROVÁ a pan Juraj GREGORÍK, ve Sv. Janu slečna Klára HRADILKOVÁ a pan Jan JÍCHA

POHŘBY: Drahomíra ČERNOVSKÁ z Králova Dvora a Karel TESAŘ z Loděnice

ČERVENEC :

JUBILEA: 30 let Ivana VAŠKŮ z Loděnic

KŘTINY: v Berouně Michaela Klára VĚTROVSKÁ.

ČERVENEC :

SVATBY: v Berouně pan Jiří HRUBÝ a slečna Martina MALÍKOVÁ.

POHŘBY: paní Jaroslava ZÍTKOVÁ z Tetína a Vladimír NOVOTNÝ z Chrustenic

SRPEN :

JUBILEA: 30 let Jana DOANOVÁ, Loděnice

KŘTINY: Jakub DOČKAL z Berouna, Natálie Iveta ARCHMANOVÁ z Vráže

SVATBY: v Berouně Jan ČEJKA a Věra MACOURKOVÁ, V Sobotce uzavřeli sňatek slečna Martina CHARTON a pan Jiří ŠEVČÍK ze Svatého Jana p. Skalou.

POHŘBY: pan Tomáš ŠTĚPÁNEK z Berouna, paní Jitka ŠULCOVÁ ze Železné.

ZÁŘÍ :

NAROZENÍ: Lukáš PEXA z Vráže

KŘTINY: v Berouně Irena Gabriela CHALOUPKOVÁ z Prahy, Sebastian Kornelius SKOREK z Berouna a Michaela Františka ŠTORKÁNOVÁ z Berouna

SVATBY: v Berouně Michal MARTINŮ a Kristina TERNÉNYOVÁ.

POHŘBY: paní Marie Tůmová z Berouna.

ŘÍJEN :

JUBILEA: 45 let P. Libor BULÍN působící v Kolíně, 75 let paní BÁLINTOVÁ z Loděnice.

ŘÍJEN :

NAROZENÍ: Tobiáš APACIDIS z Berouna, Jiří SVATOŠ z Vráže, Kryštof KALNÝ z Hlinska

KŘTINY: ve Svatém Janu pod Skalou Filípek František BAŠTA z Prahy.

POHŘBY: paní Milena JIRAVOVÁ z Hýskova, pan Zdeněk KOTEK z Prahy

LISTOPAD :

JUBILEA: 50 let P. Zbygniew PONICHTERA ze Zdic, 87 let paní Marie HLAVÁČKOVÁ st. z Berouna a 45 let pan Jiří SVATOŠ z Vráže

KŘTINY: na Vráži Lukáš PEXA, v Loděnici Tadeáš HAMOUZ

SVATBY: v Berouně slečna Markéta HAŠLEROVÁ a pan Jiří WINKLER

POHŘBY: paní Blažena SMOLÍKOVÁ z Berouna

PROSINEC :

JUBILEA: 55 let paní Marie HLAVÁČKOVÁ z Berouna, 40 let Ivana PRŮŠOVÁ z Berouna Jarova, 65 let Eduard ČAPLA z Berouna, 55 let P. František HOCHMAN, výpomocný duchovní v Železné, 30 let P. Jiří ZIKMUND Opraem, 78 let pan Miloš PALKOSKA, varhaník a kostelník od sv. Jakuba v Berouně

POHŘBY: paní KRÁLOVÁ ze Železné

NABÍDKA :

- Naším věrným čtenářům nabízíme zdarma **informační měsíčník Rozhled**, který je sumářem internetových informací z křesťanských webů. O životě církve doma i ve světě se můžete dočíst z informací, které se již do Zpravodaje nevešly. Prosíme, abyste nám dali vědět, zda má smysl Rozhled připravovat, a ozvali se manželům Vašků **602 129 195**, osobně či písemně, pokud o něj budete mít zájem (svůj názor či počet kusů Rozhledu, které chcete odebírat, vložte na papírku do krabičky "Dotazy a články" na stolku s tiskovinami v kostele).

-av-

ÚŘEDNOSTI: První setkání pastorační (farní) rady

V úterý 14. 12. se poprvé sešla v Berouně na faře nově zvolená pastorační rada, mimo dvou členů v celé sestavě. Program zahájil P. Pecinovský duchovním slovem, které bylo zaměřeno na téma "Povolání ke službě", nejen kněžské, ale především laické službě v církvi ve své farnosti. Společně jsme vytyčili význam a smysl pastorační rady v životě farnosti: Pastorační rada je tým lidí schopných a ochotných zpracovávat informace o potřebách a životě farnosti, přinášet, eventuelně zprostředkovávat podněty k obohacení života farnosti, podílet se na jejich posouzení, rozpracování a realizaci.

Dalším bodem jednání byl způsob práce pastorační rady: Především navážeme na zkušenosti z práce předešlé rady, větší důraz bude kladen na osobní odpovědnost každého člena za určitý úsek života farnosti.

Rozdělení činností v pastorační radě (PR):

- **J. Bešćec** - styk s MÚ Beroun; kontakt na ekonomickou radu farnosti (ERF)
- **J. Bešćecová** - vedení agendy PR; organizační ("týlové") zabezpečení farních akcí; kontakt na společenství biblických hodin
- **J. Cívínová** - Farní charita; farnost Tetín
- **L. Petřvalský** - chrámová hudba
- **D. Průša** - Křesťanský klub; Manželské společenství
- **E. Rochlová** - kontakt s mládeží
- **J. Stielová** - Katolická mateřská škola /KMSŠ/
- **A. Vašků** - zpravodaj; webové stránky; farnost Loděnice

Setkání pokračovalo pracovní debatou, ze které vyvstala nutnost vytvoření fungujícího „informačního systému“, jehož prostřednictvím by farnost mohla pravidelně sdělovat informace veřejnosti; nutnost prohloubení aktivity farnosti směrem k seniorům, hledání možnosti rozšíření řad píšících do farního zpravodaje.

Pastorační rada dostala také "svůj první domácí úkol" - připravit podklady pro vypracování pastoračního plánu farnosti na rok 2005.

Rádi bychom oslovili všechny farníky s prosbou o pomoc: dávejte členům PR své podněty a návrhy, aby(chom) věděli, jaký je váš pohled na možnost (duchovního) růstu farnosti. Navíc: setkání farní pastorační rady nejsou uzavřená, jednání se jako divák může účastnit každý člen farnosti. Za všechny připomínky, kladné i záporné předem děkujeme a budeme se snažit dále pomáhat spoluvytvářet život farnosti.

Vašků Alois

MILÍ FARNÍCI:

„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...“

Nedávno jsem dostal otázku: „*Pane faráři, jaké byly Vaše nejkrásnější vánoce?*“ Musím říci, že každé vánoční svátky jsem mohl prožít jako krásné. Vždy jsem měl totiž to štěstí, že jsem je prožíval s lidmi, o kterých jsem věděl, že mne mají rádi a které jsem snad alespoň trochu měl rád i já. Přesto se mi jedny vánoce nasmazatelně vryly do srdce. Příběh vánoc roku 1991 jsem asi už některým vyprávěl, tak mi snad prominou, když jej budu i na těchto stránkách vyprávět znovu...

„*Mnohokrát a mnoha způsoby Bůh promluvil k našim předkům, nyní promluvil skrze svého Syna...*“ Tak těmito slovy začíná autor listu Židům svůj chvalo zpěv na Boží vtělení. Bůh je Bohem živým, Bohem, který k nám mluví. O vánocích roku 1991 promluvil nádherným způsobem i ke mně:

V září roku 1991 jsem se loučil se svou první farností v Karlových Varech, kde jsem prožil svá dvě krásná kaplanská léta. Mé další kněžské působení začínalo 1. září v Benátkách nad Jizerou. Tehdy jsem se učil se svým kolegou pracovat s neslyšícími a v nedalekém Nymburce jsme budovali Centrum pro neslyšící. Pastorce neslyšících to nebylo jen osvojit si „znakovou řeč“, ale především to znamenalo mnoho času věnovaného snaze proniknout do jejich světa. Do Benátek jsem však přišel v době, kdy sem dlouhých 12 let dojížděli kněží z okolí na nedělní mše sv. (celkem šest kněží), jinak se tu „nic nedělo“. Můj předchůdce se znelíbil předchozímu režimu a přišel o „státní souhlas“, bez něhož nebylo možné legálně jako kněz Božímu lidu sloužit. Tak byla farnost 12 let bez svého pastýře duchovně vyhladovělá a já brzy poznal, že se musím rozhodnout: neslyšící nebo farnost. Vyhrála to farnost. Farnost tehdy čítala asi 70 praktikujících věřících, fara v Benátkách však byla po 12 letech bez pana domácího několikrát vykradená a tudíž zcela neobyvatelná. Nezbyvalo mi, než se uchýlit na faru ve své druhé farnosti v Předměřicích, kde jsem se sice skrze strop chodby a střechu „díval do nebe“, ale byla tu alespoň postel a to nejnnutnější k životu. Ani mi snad nevadilo, že mými společníky byly jen myši a že jsem měl „kadibudku“ na dvoře. Starost mi tehdy dělala hlavně střecha, která byla jako řešeto. Tak mojí první „pastorační“ starostí bylo udělat na faře novou střechu, abych nějak přežil blížící se zimu. S penězi, které jsem jakoby zázrakem dostal od pana kardinála Tomáška („*Včera mi dal kdosi 100 tisíc korun, abych je dal prvnímu, kdo je bude potřebovat, tak tady je máte*“, řekl pan kardinál) a s několika nadšenými pomocníky jsem se pustil do díla. V Předměřicích chodilo do kostela asi 10 babiček a jedna mladá rodina, která mi velmi pomohla. O co bylo méně lidí v kostele, o to bylo více v hospodě, a tak odtud bylo občas slyšet: „*To jsem zvědavý, jestli to ten farář do zimy stihne.*“ Nakonec jsme to stihli.

Přišel advent a spolu s ním moje velká „duchovní kocovina“. Nevím, zda to bylo jistou únavou, nebo neutěšeným stavem mých farností, ale tento advent mi byl Bůh, nebo spíš já Jemu, hodně daleko. Připadal jsem si ve farnostech zcela zbytečný (jakoby těch pár nádherných lidí nemělo cenu) a napadaly mne i myšlenky to „zabalit“...

A pak přišel Štědrý den. Prožil jsem jej u svého kolegy v Nymburce, kam se sjelo mnoho našich společných přátel, ani se mi tehdy večer do mých farností nechtělo. Nastal večer a nedalo se nic dělat, čekaly mne dvě „půlnoční“, ve 22 a 24 hodin, a tak jsem musel domů. Nebylo mi moc dobře. Cestou domů, kdy se odpolední déšť změnil v náledí, to přišlo, Bůh promluvil:

U Lysé nad Labem jsem v jedné zatáčce dostal smyk a pak už jsem jen „válel sudy“ ze stráně domů, na střechu, na bok, na kola a zase na střechu, na bok a na kola... Nakonec se mně a ani autu zas tak moc nestalo. Dokázal jsem dokonce z pole vyjet a bez čelního skla v husté chumelenici a s náladou pod bodem mrazu jsem dokonce dojel až do Lysé nad Labem, kde jsem na policii nahlásil nehodu. Jeden z policistů mi chtěl hned sebrat řidičský průkaz, prý jsem „ujel z místa nehody“! Druhý byl rozumnější. Začal se mnou sepisovat protokol o nehodě. Po nějaké chvíli pak přestal psát, zamyslel se a pronesl slova, o kterých nepochybuji, že to byla Boží slova pro mne: „*Poslyšte pane faráři, nezdá se vám to divné? Farář jede domů, aby stihl půlnoční, má nehodu, kutálí se v autě ze stráně dolů, a vůbec nic se mu přitom nestane. Pane faráři, ten váš pán Bůh vás ale musí mít rád!*“

Tehdy jsem měl pocit, jako by mnou projel blesk. Bůh promluvil a já se nezmohl na slovo. Jen jsem si musel v duchu nadávat do *volů* a *blbců*, že jsem na to nějak zapomněl...

O půlnoční jsem pak byl zelený jako slíva, bylo mi zle, asi jsem dostal následný šok. Kostel byl přitom narvaný až k prasknutí, půlnoční zde nemohla být dlouhých 12 let. Muselo být na mně vidět, že se něco stalo, protože když jsem přišel k oltáři, zavládlo hrobové ticho.

Bylo mi fakt moc zle a ani jsem nevěděl, co mám těm lidem v tomto stavu kázat. Tak jsem začal mluvit o svém adventu, o své duchovní kocovině, o Štědrém večeru, o tom, jak ke mně Bůh promluvil, jak se toho večera v mém životě „stalo Slovo tělem“ a „plné života a síly“ všechno proměnilo. Mluvil jsem o svých nejkrásnějších vánocích...

Až po několika dnech jsem pochopil, proč se lidé tehdy nějak nechtěli po mši rozejít...

J.P.

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V prosinci oslavil **78 let** pan **Miloš PALKOSKA**, varhaník a kostelník od sv. Jakuba v Berouně, kterému dodatečně ze srdce přejeme především zdraví! *Jsmo vděční za všechnu práci, kterou ve farnosti konal a koná.* V lednu oslaví výročí narození **paní Monika Horná** z Loděnice: *vyprošujeme vše dobré a hodně sil do nadcházejícího životního období.* Sedmdesát pět let požehnaného života oslaví začátkem ledna **pan Antonín Chadima** z Nižbora. *Ať Vás Hospodin naplní pokojem!*

NAROZENÍ: V úterý 14. prosince se manželům Toníkovi a Adélce Chadimovým z Ledenic narodila dcera **Lina Chadimová**. *Rodičům a nižborským prarodičům blahopřejeme.* V pondělí 13. prosince se narodila **Naděnka Křečková** z Hořovic. *Přejeme holčičce i celé rodině hodně zdraví a Božího požehnání!*

POHŘBY: V prosinci 2004 jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Jiřinu Královou** ze Železné a paní **Annu Polákovou** z Loděnice

Původně obyčejná stáj - místo, kde se narodilo chudé Děťátko - se stala místem honosným slávou. Ať se též z chudých chlívů našich srdcí stanou honosné a láskyplné chrámy Boží! To Vám i sobě do Nového roku 2005 přeje

redakce

Berounského Katolického Zpravodaje

Betlém - místo Ježíšova narození **foto a**

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti : **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**